

απόψεις

Οι «δημόσιες εκτάσεις» του δήμου Ψυχικού και η δυσκολία του κράτους να βοηθήσει στην αναγκαία για όλους μας αναδιάρθρωσή του

«Σας αποστέλλουμε αντίγραφο της υποβληθείσας ένστασης από την Υπηρεσία μας στο Κτηματολογικό Γραφείο Ψυχικού Αττικής για ενημέρωσή σας. Προβάλλουμε ίδιο δικαίωμα κυριότητας, καθώς πρόκειται για δάση, δασικές εν γένει και χορτολιβαδικές εκτάσεις, οι οποίες συμπεριλήφθηκαν σε σχέδιο πόλης και ενώ απώλεσαν τον δασικό τους χαρακτήρα, δεν έπαψαν να είναι δημόσια κτήματα εφόσον δεν έχουν αναγνωριστεί ως ιδιωτικές».

Αυτή η παρόμοια ειδοποίηση έχουν λάβει από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας τουλάχιστον 20.000 ιδιοκτήτες ακινήτων εντός σχεδίου πόλης, (διαμερισμάτων, πολυκατοικιών, καταστημάτων, μονοκατοικιών, γραφείων κ.λπ.) και ειδικότερα σε περιοχές όπως το Ψυχικό, το Γαλάτσι, η Νέα Ιωνία, η Αγία Βαρβάρα, το Χαϊδάρι, το Ν. Ηράκλειο και το Περιστερί. Οι ενστάσεις του δημοσίου ασκούνται ενάντια της εγγραφής των ακινήτων αυτών στο Κτηματολόγιο.

Οι εν λόγω ενστάσεις συνιστούν την κορυφή του παγόβουνου μιας ιστορίας που η αφετηρία της ανάγεται σε πολλές δεκαετίες πριν. Πριν το έτος 1975 (έτος θέσπισης του ισχύοντος Συντάγματος), για την ένταξη περιοχών τους στο σχέδιο πόλης οι επιμέρους δήμοι δεν ήταν υποχρεωμένοι να ζητούν γνωμοδότηση και έγκριση από τα κατά τόπους δασαρχεία. Έτσι, σειρά εκτάσεων που εντάχθηκε στο σχέδιο πόλης έχει αποκτήσει λόγω ένταξης αστικό και όχι δασικό χαρακτήρα. Αυτές, όμως, δεν έχουν απολέσει τον δημόσιο χαρακτήρα τους, αφού δεν έχουν για τις εκτάσεις αυτές εκδοθεί οι οικείες πράξεις αποχαρακτηρισμού. Κατά τη διαδικασία της κτηματογράφησης των επιμέρους αυτών περιοχών, τα αρμόδια κατά τόπους δασαρχεία ενημερώνουν την Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας για τις εν λόγω περιοχές, οι οποίες κατά την κρίση τους ήταν δημόσιου χαρακτήρα εκτάσεις (δάση), μη αποχαρακτηρισθείσες. Ακολούθως, η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας υποβάλλει ενστάσεις, όχι για τον δασικό χαρακτήρα, που δεν τεκμηριώνεται λόγω έντα-

ξης σε πολεοδομικό σχέδιο, αλλά για τον δημόσιο χαρακτήρα των υπό κρίση εκτάσεων.

Αποτέλεσμα της δυσλειτουργίας αυτής: το απόλυτο αλαλούμ. Με την υφυπουργό Οικονομικών κ. Παπανάτσιου να απαντά σε σχετική επερώτηση στη Βουλή ότι έχει ζητηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών η αξιολόγηση της κατάστασης και η προώθηση προτάσεων για την επίλυση του ζητήματος, με κύριο μέλημα τη διευκόλυνση των πολιτών που τυχόν αδικώς ταλαιπωρούνται.

Παρακολουθώντας τις εξελίξεις αναρωτιόμαστε: ο θεσμικός ρόλος της εκτελεστικής εξουσίας δεν εμπεριέχει και την από μέρους της ευθύνη της πρόληψης, ώστε να μην ταλαιπωρείται άδικα ο πολίτης; Είναι, άραγε, τόσο δύσκολο σε ένα κράτος δικαίου και λαμβάνοντας υπόψη την τεχνολογική επανάσταση της εποχής μας, η εκτελεστική εξουσία επιτέλους να δράσει προληπτικά, ώστε να αποφευχθεί το εν λόγω αλαλούμ; Είναι, άραγε, αρκετό, για τους πολίτες που τόσο έχουν ταλαιπωρηθεί τα τελευταία χρόνια και από την οικονομική κατάρρευση της χώρας, η πολιτική διαβεβαίωση ότι κατασταλτικά και μετά την υποβολή ενστάσεων, αναζητούνται προτάσεις για να επιδιωχθεί κάποια λύση; Ενώ είναι σε εξέλιξη η Κτηματογράφηση σε ολόκληρη τη χώρα, είναι άραγε κοινωνικά ανεκτή η έλλειψη προηγούμενης γνώσης και αντιμετώπισης του προβλήματος;

Η χώρα έχει υποφέρει δραματικά τα τελευταία χρόνια. Υφίσταται το ένα "Μνημόνιο" μετά το άλλο, προκειμένου να ανασυγκροτηθεί η οικονομία της και κυρίως οι δομές της, ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη συνθηκών υγιούς ανταγωνιστικότητας. Για τον λόγο αυτόν πολλά από τα «προσπαιτούμενα» μέρος των οποίων συζητείται πάλι κατά τις ημέρες που γράφονται οι «Απόψεις» και θα συμπεριληφθούν σε πολυνομοσχέδιο για να ολοκληρωθεί και η τρίτη αξιολόγηση του τρίτου «Μνημονίου» δεν έχουν φορολογικό - οικονομικό αποτύπωμα. Αντίθετα, αυτά συνιστούν μέτρα δομικής αναδιάρθρωσης του τρόπου λειτουργίας της εκτελεστικής εξουσίας. Όμως, αν οι ίδιοι δεν αποφασίσουμε να αναδιατάξουμε τον τρόπο λειτουργίας του κράτους και κυρίως αν δεν αποφασίσουμε να δρούμε προληπτικά, αναδιάταξη του κράτους και της οικονομίας δεν θα μπορέσουμε να πετύχουμε.

Μια από τις προϋποθέσεις της υγιούς ανταγωνιστικότητας είναι η ασφάλεια δικαίου καθώς και η εμπιστοσύνη των πολιτών στη δράση της διοίκησης. Ασφάλεια, όμως, δικαίου και εμπιστοσύνη στη δράση της διοίκησης δεν επιτυγχάνεται με σπασμωδικές, κατασταλτικού χαρακτήρα, πυροσβεστικές ενέργειες, χωρίς προηγούμενη στρατηγική χάραξη και κυρίως χωρίς γνώση των προβλημάτων πριν αυτά παρυσιαστούν και συνεκτική αντιμετώπισή τους.

Αν δεν θέσουμε ως στρατηγικό στόχο την πρόληψη αντί της πυροσβεστικής καταστολής, οι πολίτες κατά περίπτωση θα συνεχίσουν να ξυπνούν από κάποια οδυνηρή έκπληξη, η εμπιστοσύνη τους θα κλονίζεται και η όρεξή τους να προκόψουν στη χώρα τους θα μειώνεται!

Ασπασία Μάλλιου